TEM/TTM/Konkurrensteamet **Promemoria 24.1.2024**

Begränsningar och definition av stöd till företag i svårigheter i EU:s regler om statligt stöd

Varför ska en myndighet kontrollera att ett företag inte är ett företag i svårigheter?

Att olönsamma företag försvinner från marknaden är en normal del av marknadens funktion, och statligt stöd till dem kan i betydande grad snedvrida konkurrensen. Inom ramen för EU:s regler om statligt stöd är det därför möjligt att bevilja statligt stöd till företag i svårigheter endast i mycket begränsade situationer. Till exempel i artikel 1.4 c i den allmänna gruppundantagsförordningen (651/2014) förbjuds uttryckligen stöd till företag i svårigheter, med undantag för att avhjälpa skador som orsakats av vissa naturkatastrofer. På motsvarande sätt förbjuds stöd till företag i svårigheter i ett stort antal andra meddelanden och riktlinjer som gäller statligt stöd.

Enligt EU:s regler om statligt stöd är det möjligt att bevilja företag i svårigheter stöd baserat på riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering (kommissionens meddelande 2014/C249/01)[1]. Ett sådant stöd ska anmälas till kommissionen på förhand, och kommissionen måste godkänna stödet innan det kan betalas ut. Enligt den allmänna de minimis-förordningen (2023/2831) får stöd beviljas företag i svårigheter utan kommissionens förhandsgodkännande, dock inte i form av lån eller garantier. Ett företag i svårigheter kan finansieras genom åtgärder vars marknadsmässighet kan påvisas innan åtgärden vidtas. Företag i svårigheter kan även beviljas stöd i vissa undantagsfall, till exempel för att avhjälpa skador som orsakas av vissa naturkatastrofer i enlighet med artikel 50 i den allmänna gruppundantagsförordningen.

I praktiken är en myndighet som beviljar statligt stöd alltid tvungen att bedöma om det företag som ska stödjas är i svårigheter enligt definitionen i EU:s regler om statligt stöd.

Syftet med denna promemoria är att redogöra för och klargöra definitionen av ett företag i svårigheter i reglerna om statligt stöd samt de villkor som stödbeviljande myndigheter måste beakta när de beviljar stöd. Vid utarbetandet av promemorian har man utgått från kommissionens riktlinjer för tolkningen av definitionen av ett företag i svårigheter. Promemorian uppdateras vid behov, om kommissionens eller EU-domstolens avgörandepraxis på området ger anledning till det.

Promemorian utgör allmänt bakgrundsmaterial och är inte en uttömmande anvisning som binder stödmyndigheten. Den myndighet som beviljar stöd ansvarar i sista hand själv för att EU:s regler om statligt stöd beaktas.

[1] Stöd enligt riktlinjerna kan vara kortfristigt likviditetsstöd som beviljas i form av lån eller garantier (s.k. undsättningsstöd eller tillfälligt omstruktureringsstöd) samt omstruktureringsstöd, med vars hjälp man strävar efter att återställa företagets långsiktiga lönsamhet.

Definitionen av ett företag i svårigheter – när är ett företag i svårigheter?

Som ett företag i svårigheter betraktas i EU:s regler om statligt stöd allmänt sett ett företag som utan myndigheternas stödåtgärder nästan säkert kommer att lägga ner sin verksamhet på kort eller medellång sikt. I reglerna om statligt stöd fastställs detaljerade kriterier för när ett företag anses vara i svårigheter. Kriterierna anges i avsnitt 2.2 i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering och i artikel 2.18 i den allmänna gruppundantagsförordningen[2]. Kriterierna grundar sig på företagets ekonomiska nyckeltal.

Allmänt:

- Situationen för ett företag enligt kriterierna för ett företag i svårigheter bedöms alltid **i samband med beviljandet av stöd**, det vill säga när ett företag får laglig rätt till stöd av en myndighet. Företagets ekonomiska situation till exempel vid den tidpunkt när stödet betalas ut saknar därmed betydelse för tillämpningen av kriterierna.

- Kriterierna för när ett företag är i svårigheter grundar sig på företagets ekonomiska nyckeltal, och för att kunna verifiera dem krävs det i princip en genomgång av företagets bokslutshandlingar (det senaste fastställda bokslutet).

- I det särskilda fallet skattestöd anses det vara tillräckligt att den myndighet som beviljar stödet i efterhand utifrån ett urval kontrollerar om kriterierna i definitionen av ett företag i svårigheter har uppfyllts (det är omöjligt att göra en bedömning av kriterierna på förhand på grund av vissa särdrag i beskattningsförfarandet).

- Granskningen av om ett företag är i svårigheter görs enligt kommissionens tolkningsriktlinjer i regel på koncernnivå (**en ekonomisk enhet**). Om granskningen till exempel visar att moderbolaget för det företag som ansöker om stöd är i ekonomiska svårigheter kan dotterbolaget inte beviljas stöd. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att ett företag i svårigheter bildar ett dotterbolag via vilket stödet kanaliseras till den affärsverksamhet som är i svårigheter.

[2] För jord- och skogsbrukets del anges kriterierna i artikel 2.14 i gruppundantagsförordningen för jordbruks- och skogsbrukssektorn (702/2014).

En ekonomisk enhet

Enligt punkt 11 i kommissionens tillkännagivande om begreppet statligt stöd kan flera separata juridiska personer anses utgöra en ekonomisk enhet vid tillämpningen av reglerna om statligt stöd. Den ekonomiska enheten betraktas då som det berörda företaget. I detta sammanhang har EU-domstolen i sin avgörandepraxis ansett att förekomsten av en kontrollerande andel och andra funktionella, ekonomiska eller organiska kopplingar är relevanta.[3] Relevant är därmed vilken kapacitet en aktör har att påverka det ekonomiska beteendet hos de andra företagen i sammanslutningen eller gruppen. Detta ska vara utgångspunkten för analysen av definitionen av en ekonomisk enhet, oberoende av vilken term som används för sammanslutningen eller gruppen.

I sin rådgivning till medlemsstaterna betonar kommissionen att bedömningen av en ekonomisk enhet ska baseras på objektiva faktorer, såsom rösträtten enligt bolagsordningen och andra särskilda rättigheter eller ekonomiska bindningar. Man bör även beakta att utredningen ska göras på den högsta möjliga ägar- eller ledningsnivån. EU:s regler om statligt stöd förutsätter inte att ett koncernbokslut ska upprättas för stödbeslutet, även om ett bokslut kan upprättas ”ad hoc” för att räkna ut finansieringsuppgifterna för den bedömning som görs i samband med ansökan om stöd.

Kommissionen har i sin rådgivning även allmänt konstaterat att stödmyndigheten, i det fall det saknas ett koncernbokslut på koncernnivå, ändå ska kontrollera att förbudet att bevilja företag i svårigheter stöd följs även i dessa situationer. Enligt kommissionens anvisning kan myndigheten i dessa fall göra en sannolikhetsbedömning, som innebär att förlusterna i alla enskilda enheter som ingår i koncernen räknas ihop varefter man bedömer om de överstiger hälften av koncernens eget kapital (sammanräknat för alla enskilda enheter som ingår i koncernen). Den föreslagna metoden ger dock endast en preliminär bild av om gruppen är i svårigheter. Om resultatet baserat på denna metod tyder på att gruppen är i svårigheter kan den enskilda stödsökanden korrigera detta genom att lämna in ett koncernbokslut av vilket det framgår att kriterierna för att vara i svårigheter inte uppfylls på gruppnivå.

Kommissionen har i sin rådgivning även konstaterat att det i exceptionella situationer, till exempel om alla särskilda bokslut inte finns och inte kan tillhandahållas utan att det innebär en för stor administrativ börda, inte är nödvändigt att alla koncernenheter ingår i bedömningen förutsatt att de bedömda enheternas sammanräknade andel av koncernens balansomslutning är så stor som möjligt. Den stödbeviljande myndigheten ska skäligen säkerställa att de bedömda enheterna som helhet ger en tillräcklig bild av hela koncernens ekonomiska ställning, och att situationen för de enheter som lämnas utanför bedömningen som helhet sannolikt inte påverkar kriterierna för ett företag i svårigheter.

[3] Domstolens dom av den 16 december 2010, AceaElectrabel Produzione SpA/kommissionen, C-480/09 P, ECLI:EU:C:2010:787, punkterna 47–55 och domstolens dom av den 10 januari 2006, Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, punkt 112.

Definitionen av ett företag i svårigheter:

I EU:s regler om statligt stöd anges följande:

> *Ett företag är i svårigheter om minst ett av de fem kriterierna nedan uppfylls. På små och medelstora företag[4] tillämpas endast de fyra första kriterierna. Om det är fråga om ett litet eller medelstort företag som varit verksamt i mindre än tre år[5] bedöms företagets svårigheter endast utifrån punkterna C och D.[6]*

A. Det är fråga om ett *aktiebolag* som har förlorat mer än hälften av det tecknade aktiekapitalet på grund av ackumulerade förluster.

I EU:s regler om statligt stöd avses med detta en situation där avdrag för ackumulerade förluster från reserver och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel leder till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet. Eventuella emissionsvinster räknas in i aktiekapitalet.

Allmänt:

- Vid bedömning av poster utanför bokslutet såsom faktorer som ökar företagets eget kapital ska särskild försiktighet i allmänhet iakttas. Om ett företag enligt det senaste bokslutet har förlorat över hälften av det tecknade aktiekapitalet men det är känt att företaget kommer att få finansiering som stärker företagets eget kapital, kan stöd beviljas först när det i mellanbokslutet eller av en utomstående auktoriserad revisor bekräftats att det egna kapitalet är återställt.

[4] Med små och medelstora företag avses i princip företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år. Om 25 procent eller mer av ett företags kapital eller röstandel direkt eller indirekt kontrolleras av ett offentligt organ, individuellt eller gemensamt, anses företaget vara ett stort företag. Definitionen av små och medelstora företag ingår till exempel i bilaga 1 till den allmänna gruppundantagsförordningen och i kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag K(2003) 1422 slutlig (EUT L 124, 20.5.2003).

[5] Om sökanden är ett litet eller medelstort företag som har funnits i mindre än ett år och det därmed inte har upprättats något bokslut, kan kapitalförlusten inte bedömas (artikel 2.18 a eller b). Därmed kan en bedömning av sökanden endast omfatta kriterierna enligt artikel 2.18 c och d.

[6] I samband med EU:s regler om statligt stöd tillämpas begreppet ekonomisk enhet, som behandlats ovan, och gruppens ålder fastställs utifrån åldern på den äldsta medlemmen i gruppen. Det ska kontrolleras om ett företag är i svårigheter både på koncernnivån och i fråga om sökanden. Kriteriet tre år ska fastställas på samma sätt.

- Med ”det tecknade aktiekapitalet” avses samtliga kapitalinvesteringar som bolagets nuvarande eller framtida delägare eller aktieägare har gjort eller oåterkalleligen har förbundit sig att göra.[7]

- Vid granskning av kriterierna för företag i svårigheter enligt EU:s regler om statligt stöd betraktas kapitallån som beviljats företaget på vissa villkor som en post som återställer företagets eget kapital.[8]

B. Det är fråga om ett öppet bolag eller ett kommanditbolag (eller ett annat bolag där åtminstone några delägare har obegränsat ansvar för bolagets skuld) som har förlorat över hälften av det bokförda egna kapitalet på grund av ackumulerade förluster[9].

C. Företaget är föremål för ett konkurs- eller företagssaneringsförfarande på grund av insolvens eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i konkurs- eller företagssaneringsförfarande på sina fordringsägares begäran. Om det är fråga om ett litet eller medelstort företag som funnits i mindre än tre år tillämpas endast denna punkt vid bedömningen.

Allmänt:

- Ordalydelsen ”eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i konkurs- eller företagssaneringsförfarande på sina fordringsägares begäran” betyder i praktiken att företaget *skulle kunna* försättas i konkurs eller att en företagssanering *skulle kunna* inledas. Närmare bestämmelser om ovannämnda kriterier finns i 2 kap. i konkurslagen och i 6 § i lagen om företagssanering.

  Vid bedömningen kan man till denna del fästa särskild uppmärksamhet vid företagets solvens. Ett företag kan anses insolvent och ”konkurs-/saneringsmoget” om det inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och denna oförmåga inte är endast tillfällig. Insolvensen kan vara tillfällig till exempel i situationer där företagets verksamhet i sig är lönsam, men en förlust till följd av en enskild affärshändelse tillfälligt äventyrar företagets verksamhetsförutsättningar. En anhängig konkurs- eller saneringsansökan kan anses vara en tydlig indikation på att ett företag är insolvent.

---

[7] Mål C 347/20

[8] I EU:s regler om statligt stöd definieras inte direkt kapitallånens förhållande till kriterierna för företag i svårigheter, och varken kommissionen eller Europeiska unionens domstol har på detta område någon direkt tillämplig avgörandepraxis som gäller statligt stöd. Eftersom kapitallån är jämförbart med ”element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel” är det i princip motiverat att jämställa kapitallån enligt aktiebolagslagen (624/2006) med eget kapital i definitionen av företag i svårigheter i EU:s regler om statligt stöd (kriterierna gällande förlorat eget kapital och skuldsättningsgrad). På motsvarande sätt betraktas kapitallån som eget kapital även i en situation där eget kapital har gått förlorat enligt 20 kap. 23 § i aktiebolagslagen, när man bedömer om bolagets eget kapital är negativt och det behöver göras en registeranteckning om förlusten av aktiekapital. I sista hand fastställs dock kapitallånets förhållande till definitionen av företag i svårigheter i EU:s regler om statligt stöd enligt kommissionens och EU-domstolens avgörandepraxis.

[9] Kriteriet gällande förlorat kapital tillämpas inte på till exempel andelslag, registrerade föreningar, jordbrukssammanslutningar eller enskilda näringsidkare. När det gäller dessa typer av företag granskas frågan om de är i svårigheter endast utifrån kriterium 3.

- Eftersom företagssaneringsförfarandet i Finland upphör genom att ett saneringsprogram fastställs utgår man från att ett företag underkastat ett saneringsprogram inte är ett företag i svårigheter, om det inte uppfyller andra kriterier för definitionen av ett företag i svårigheter.

D. Vid tillämpning av den allmänna gruppundantagsförordningen anses ett företag vara i svårigheter även när företaget har fått så kallat undsättningsstöd och ännu inte har betalat tillbaka det eller om företaget har fått omstruktureringsstöd och fortfarande omfattas av en omstruktureringsplan.

I Finland beviljas undsättnings- och omstruktureringsstöd i praktiken endast av statens specialfinansieringsbolag Finnvera Abp. När stödmyndigheten beviljar stöd kan den kontrollera om kriteriet uppfylls genom att höra sig för om beviljandet av undsättnings- eller omstruktureringsstöd vid Finnveras enhet för juridiska frågor.

E. *Stora företag* anses utöver när de uppfyller ovan angivna kriterier även vara i svårigheter när *båda* av följande villkor uppfylls på basis av de *två senast* fastställda årsboksluten:

a) Företagets skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och
b) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar i relation till nettofinansieringskostnaderna har legat under 1,0.

Skuldsättningsgraden beräknas enligt formeln

$$\text{Skuldsättningsgraden} = \frac{\text{främmande kapital}}{\text{eget kapital}}$$

Företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar (EBITDA) i relation till nettofinansieringskostnaderna beräknas enligt formeln

$$\frac{\text{Rörelseresultat + avskrivningar och nedskrivningar}}{\text{finansiella kostnader - finansiella intäkter}}$$

Obs! Om de finansiella intäkterna är större än de finansiella kostnaderna och företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar är positivt, anses kriteriet för detta nyckeltal (b) inte bli uppfyllt. Om både rörelseresultatet före räntor, skatter och avskrivningar och nettofinansieringsintäkterna är negativa (de finansiella kostnaderna är större än de finansiella intäkterna), anses kriteriet för nyckeltalet bli uppfyllt. Då kan företaget vara i svårigheter om även kriteriet för nyckeltalet skuldsättningsgrad (a) uppfylls.

Justeringar

Nyckeltalen kontrolleras utifrån ojusterade bokslutssiffror. Ett undantag i ett bokslut som upprättats enligt bokföringsförordningen (1575/1992) utgör dock avskrivningsdifferens samt reserver och avsättningar som bildar skilda balansräkningsposter mellan eget kapital och främmande kapital. Vid uträkning av nyckeltal räknas avsättningarna in i främmande kapital och reserverna och avskrivningsdifferenserna kan godkännas som poster som ökar det egna kapitalet. Vid uträkningen av skuldsättningsgraden betraktas kapitallån som en post som hänförs till eget kapital. Särskild försiktighet ska dock iakttas vid ökningar av det egna kapitalet.

Exempel 1

Företaget X Ab är ett stort företag. Företaget är inte eller skulle inte kunna vara föremål för ett konkurs- eller företagssaneringsförfarande. Är företaget X Ab ett sådant företag i svårigheter som avses i reglerna om statligt stöd baserat på bokslutsuppgifterna?

Resultaträkning (tusen euro)		
	1.1–31.12.2014	1.1–31.12.2013
Omsättning	40 678	31 739
Övriga rörelseintäkter	3 838	4 666
Material och tjänster	-33	-97
Personalkostnader	-19 281	-20 235
Avskrivningar och nedskrivningar	-2 647	-2 556
Övriga rörelsekostnader	-45 524	-40 261
Rörelsevinst/-förlust	*-22 969*	*-26 745*
Finansiella intäkter och kostnader	-22 655	-20 453
Vinst/förlust före extraordinära poster	*-45 623*	*-47 198*
Extraordinära poster	22 300	48 500
Vinst/förlust före bokslutsdispositioner och skatter	*-23 323*	*1 302*
Inkomstskatt	-168	-8 021
Räkenskapsperiodens vinst/förlust	*-23 492*	*-6 719*

Balansräkning (tusen euro)		
AKTIVA		
Bestående aktiva		
Immateriella tillgångar	3 950	5 786
Materiella tillgångar	3 474	3 360
Placeringar	350 845	375 507
Bestående aktiva totalt	*358 268*	*384 654*
Rörliga aktiva		
Omsättningstillgångar	102	41
Långfristiga fordringar	93 929	101 483
Kortfristiga fordringar	66 993	76 828
Finansiella värdepapper	60 259	50 833
Kassa och bank	25	9
Rörliga aktiva totalt	*221 308*	*229 193*
Aktiva totalt	*579 576*	*613 847*
PASSIVA		
Eget kapital		
Aktiekapital	35 000	35 000
Fond för verkligt värde	-24	-88
Övriga fonder	71 352	71 352
Balanserad vinst från tidigare räkenskapsperioder	236 978	247 097
Räkenskapsperiodens vinst/förlust	-23 492	-6 719
Eget kapital totalt	*319 814*	*346 643*
Avsättningar	588	471
Främmande kapital		
Långfristigt främmande kapital	128 069	135 156
Kortfristigt främmande kapital	131 104	131 577
Främmande kapital totalt	*259 173*	*266 733*
Passiva totalt	*579 576*	*613 847*

Granskning av ett företags ekonomiska situation utifrån kriterierna för ett företag i svårigheter enligt EU:s regler om statligt stöd:

1) Har företaget förlorat mer än hälften av sitt tecknade aktiekapital på grund av ackumulerade förluster?

De ackumulerade förlusterna dras av från reserver och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel enligt det senaste bokslutet:

Fond för verkligt värde	-24
Övriga fonder	71 352
Element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel, totalt	*71 328*
Balanserad **vinst** från tidigare räkenskapsperioder	236 978
Räkenskapsperiodens **vinst/förlust**	-23 492
Egna medel utan aktiekapital, totalt	***+ 284 814***

⇨ *Även om exempelföretagets två senaste bokslut uppvisar förlust har företaget inte några ackumulerade förluster. Avdrag för ackumulerade förluster från reserver och alla andra element som vanligtvis betraktas som en del av företagets egna medel leder därmed inte till ett negativt ackumulerat belopp som överstiger hälften av det tecknade aktiekapitalet (35 000 euro). Företaget X Ab är inte i svårigheter enligt kriterium 1.*

⇨ För att företaget ska vara i svårigheter enligt kriterium 1 måste de ackumulerade förlusterna överstiga 88 828 euro (71 328 - 88 828 = -17 500, vilket är ett negativt ackumulerat belopp som utgör hälften av det tecknade aktiekapitalet 35 000). I det fallet blir det egna kapitalet mindre än hälften av aktiekapitalet.

2) Uppfylls *båda* följande villkor på basis av de *två senast* fastställda årsboksluten?
   a) Företagets skuldsättningsgrad har varit större än 7,5 och
   b) företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar i relation till nettofinansieringskostnaderna har legat under 1,0.

a) Företagets skuldsättningsgrad

Företagets skuldsättningsgrad enligt bokslutet för 2014:

$$\frac{259\,173 + 588}{319\,814} = 0{,}81 < 7{,}5$$

Företagets skuldsättningsgrad enligt bokslutet för 2013:

$$\frac{266\,733 + 471}{346\,643} = 0{,}77 < 7{,}5$$

⇨ Både när det gäller bokslutet för 2014 och bokslutet för 2013 har företagets skuldsättningsgrad varit mindre än 7,5, varför företaget X inte är i svårigheter enligt kriterium 4a.

b) Företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar

Företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar i relation till nettofinansieringskostnaderna enligt bokslutet för 2014:

$$\frac{-22\,969 + 2\,647}{22\,655} = -0{,}90 < 1$$

Företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar i relation till nettofinansieringskostnaderna enligt bokslutet för 2013:

$$\frac{-26\,745 + 2\,556}{20\,453} = -1{,}2 < 1$$

⇨ Enligt beräkningen har företagets rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar i relation till nettofinansieringskostnaderna både år 2014 och 2013 varit negativt, och därmed legat under 1.

⇨ Företaget kan dock inte enbart på basis av kriterium 5b klassificeras som ett företag i svårigheter, eftersom *båda* kriterierna (a och b) ska uppfyllas enligt punkt 4.

Slutsats: Företaget X är inte ett företag i svårigheter enligt reglerna om statligt stöd.

Särskilda bestämmelser som gäller definitionen av ett företag i svårigheter

Särskilda bestämmelser om allmänt de minimis-stöd, dvs. stöd av mindre betydelse

Definitionen av ett företag i svårigheter i den allmänna de minimis-förordningen skiljer sig från den allmänna definitionen i EU:s regler om statligt stöd. Till skillnad från andra regler om statligt stöd tillåter de minimis-förordningen att stöd beviljas ett företag i svårigheter till exempel i form av direkt stöd, en investering i form av kapital likställt med eget kapital eller en kapitalinsats, men inte i form av ett lån eller en garanti. Om avsikten är att bevilja de minimis-stöd i form av lån eller garantier ska därför följande omständigheter bedömas när stödet beviljas:

1) I fråga om alla företag: Är stödmottagaren föremål för ett konkurs- eller företagssaneringsförfarande eller uppfyller mottagaren förutsättningarna för att bli föremål för ett sådant förfarande enligt Finlands lagstiftning?

   ➔ Om kriteriet uppfylls kan företaget inte beviljas de minimis-stöd i form av lån eller garantier.

2) I fråga om stora företag: Motsvarar stödmottagarens ekonomiska situation minst kreditklass B-?

   ➔ Om kreditklassen är sämre än B- anses företaget vara i svårigheter (även om det första kriteriet inte uppfylls), och det kan inte beviljas stöd i form av lån eller garantier med stöd av de minimis-förordningen.

Andra särskilda bestämmelser

Kommissionen har antagit ett stort antal meddelanden och riktlinjer om statligt stöd, i vilka det föreskrivs om förutsättningarna för att stöd ska kunna godkännas. Såsom ovan har konstaterats är det enligt dessa bestämmelser i princip förbjudet att bevilja stöd till företag i svårigheter. Det finns dock vissa undantag från denna huvudregel. De viktigaste undantagen är följande:

- Riktlinjerna för riskfinansiering (2021/C 508/01): Vid tillämpningen av dessa riktlinjer betraktas inte små och medelstora företag som har varit verksamma på någon marknad under högst den stödberättigandeperiod som fastställs i artikel 21 i den allmänna gruppundantagsförordningen och som uppfyller kraven för riskfinansieringsinvesteringar efter en due diligence-granskning av den utvalda finansiella intermediären som företag i svårigheter, såvida dessa inte är föremål för insolvensförfaranden eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att bli föremål för ett kollektivt insolvensförfarande på begäran av sina borgenärer.

- Vissa regler om statligt stöd, från vilkas tillämpningsområde stöd till företag i svårigheter inte har uteslutits på något sätt. Sådana bestämmelser är bland annat kommissionens beslut (2012/21/EU) om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (SGEI, Services of General Economic Interest), SGEI de minimis-förordningen (kommissionens förordning 2023/2832) och riktlinjerna för statligt stöd till sjötransport (C(2004) 43).